

Ruben van Gogh

WATERAUBADE

Gedicht

Zacht water, rietkraagbehager, vissenkomvuller,
voortdurende kabbelaar bij zwoel namiddagwandelen:

zonvanger in avondrood, luchtbellendrager.
Nooit iemand zo mooi dood gezien als zwevend

in jou. Begeleider van gewijd leven, wijdverbreide
aarde-omhuller, dorstlesser van de bovenste plank,

oceanstomer-medium. Wolkenvormer, regenpak-
bestormer, lichtbreker, hitteverkoeler. Voeler

van inhoud: koud water, warm water, kokend heet water,
stoom en damp. Laat mij je aquanaut zijn, je H₂O-heraut,

badbewoner, regendanser – geen vijver voor vissen,
maar enkel voor jou. Lief rimpeloppervlakje op elk

maatbekerbakje, zodat ik altijd weet hoeveel je wel
niet bent. O noodgedwongen longen van het buitengaatse,

naar binnen gedrongen kieuwen, nooit zal ik je kunnen
ademen: ok, ik kan me in je onderdompelen,

maar ik kom altijd boven. Kranen – blijf altijd stromen,
woestijnen – blijf altijd dromen met je fata morgana's

vol levenselixer. Genoeg nu, ik mis je, mis je, mis je

Ruben van Gogh (1967) is dichter en librettist. Van hem verschenen de bundels *De Man van Taal* (Prometheus, 1996), *De hemel in, de hemel uit* (Prometheus, 1999), *Zoekmachines* (Prometheus, 2002) en *Klein Oera Linda* (Contact, 2006). In voorbereiding is de bundel *Noodgedwongen longen*. Hij treedt op als cultureel presentator, interviewer en interveniërend dichter, en is (samen met negen andere dichters) kandidaat voor de functie van Dichter des Vaderlands (de winnaar wordt op 28 januari bekendgemaakt). Meer informatie: <http://rubenvangogh.nl>.